

Sygn. akt V KO 63/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **K.F.**

skazanego z 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i inne
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej
w dniu 29 września 2021 r.

wniosku o wznowienie postępowania
zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w L.
z dnia 18 czerwca 2015 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku K.F. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 lipca 2021 r. do Sądu Najwyższego przekazany został przez Sąd Okręgowy w L. wniosek K.F. o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie tego Sądu o sygn. akt III K (...), zakończonej prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt II AKa (...). Wobec tego, że wnioskodawca nie wskazał żadnej okoliczności świadczącej o wystąpieniu podstaw do wznowienia postępowania, zarządzeniem z dnia 2 sierpnia 2021 r., zawierającym pouczenie o

przesłankach wystąpienia z wnioskiem o wznowienie, wezwano skazanego do wskazania okoliczności, w oparciu o które domaga się przeprowadzenia postępowania przewidzianego w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. W odpowiedzi na powyższe zarządzenie K.F. przesłał dwa pisma sporządzone przez niego w dniu 11 sierpnia 2021 r. (data wpływu – 18 sierpnia 2021 r.), w których zarzucił Sądowi Apelacyjnemu w (...) naruszenie art. 4 § 1 k.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k., poprzez przypisanie sprawstwa przypisanych mu czynów (k. 6 – 9).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek K. F. jest oczywiście bezzasadny.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (tj. obrońcy lub pełnomocnika) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Możliwość wydania wymienionej w powołanym przepisie decyzji procesowej, nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2015 r., II KO 49/15, LEX nr 1812335.). Stosowanie wskazanego przepisu uznać należy w związku z tym za dopuszczalne także w tych wypadkach, w których sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k.

Taki właśnie charakter, a więc oczywiście bezzasadny, ma wniosek złożony przez skazanego K.F.. Domagając się wyznaczenia na potrzeby postępowania

wznowieniowego obrońcy z urzędu nie podał jakiejkolwiek okoliczności, które stanowiłyby podstawę do wznowienia postępowania na wniosek (art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k.), bądź też ex officio (art. 542 § 3 k.p.k.). Zaistnienia takich podstaw skazany nie wskazał też będąc pouczonym przez Sąd Najwyższy o przesłankach wznowieniowych (por. treść dwóch pism skazanego z dnia 11 sierpnia 2021 r., k. 6 i k. 7 – 9). Ponieważ katalog podstaw wznowieniowych jest ściśle określony, zaś skazany nie ujawnił żadnej okoliczności, która spełniałaby takie kryteria, z mocy przepisu art. 545 § 3 k.p.k., Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

as